

Ηχώ της Λευκάδας

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Δεν είναι διαβατάριο πουλί, που για μια μέρα σχίζει τα νέφη και περνά γοργό σαν τον αγέρα, ούτε κισσός, π' αναίθιτος την πέτρα περιπλέκει, ούτ' αστραπή που οβήγεται χωρίς αστροπελέκι, δεν είναι νεκροθάλασσα, βρή χωρίς σεισμό, νιώθω για σε, πατρίδα μου, στα σπλάχνα χαλασμό.
Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΕΤΟΣ 37ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 208
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020
Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, Τηλ.- FAX: 210 5242.439 s.lefkadion.ath@gmail.com

«Κι είπες «Λευκάδα
οράκαρη
στα σπλάχνα μου
χρονιάς»...
"Αγίος Πικέριος" S =

Λ Ε Υ Κ Α Δ Α Σ

του Αντωνίου Ν. Σολδάτου

Το παρακάτω άρθρο, αναδημοσιεύεται γιατί ο δαίμων του τυπογραφείου έπαθεκορωνοϊό και άφησε ένα μεγάλο μέρος του κειμένου εκτός. Ευχαριστούμε για την κατανόησή σας και σας ζητάμε συγνώμη για την παράλειψη αυτή.

Το άρθρο αυτό είναι αναδημοσίευση από το βιβλίο του Ηλία Ζερβού Ιακωβάτου, Θεωρώ υποχρέωσή μου, να κάνω μια μικρή σχετικά εισαγωγή, καταγράφοντας λίγα βιογραφικά στοιχεία, για μια μεγάλη προσωπικότητα τόσο για το «Ηνωμένο Κράτος των Ιονίων Νήσων», όσο και για την υπόλοιπη την Ελλάδα, για όσους δεν έτυχε, να γνωρίσουν τη ζωή και το έργο του.

Ο Ηλίας Ζερβός Ιακωβάτος ήταν Έλληνας πολιτικός, δημοσιογράφος και λογοτέχνης. Ήταν από τους αρχηγούς του κόμματος των Ριζοσπαστών του Ηνωμένου Κράτους των Ιονίων Νήσων. Μαζί με τους ριζοσπάστες από τα υπόλοιπα Επτάνησα, εργάστηκε ακατάπαυστα κατά της κατοχής τους και για την ένωσή τους με την Ελλάδα. Η κατοχή αυτή, δηλαδή η ξενική δουλεία ξεκινάει από το 1185 και φτάνει μέχρι το 1864 δηλαδή μέχρι την Ένωση.

Γεννήθηκε στα Γριζάτα της επαρχίας Σάμης, στις 27 Οκτωβρίου 1814. Διδάχθηκε τα πρώτα μαθήματα στο Αργοστόλι Κεφαλλονιάς, στο Λύκειο Σακελλαροπούλου, που ήταν από τα καλύτερα της εποχής και στη συνέχεια φεύγει για την Κέρκυρα και γράφεται στα Νομικά, στην Ιόνιο Ακαδημία. Κατόπιν πηγαίνει στην Πίζα της Ιταλίας όπου φοιτά στο Πανεπιστήμιο και ύστερα από πανηγυρικές εξετάσεις, αναγορεύεται Διδάκτωρ της Νομικής. Για να εμπλουτίσει τις γνώσεις του παρακολουθεί μαθήματα και στα πανεπιστήμια, της Μπολόνιας, της Νάπολης και της Ρώμης.

Το 1839, επιστρέφει στην Κεφαλλονιά, ποτισμένος από τις ιδέες της ελευθερίας. Στην αρχή ασχολείται με την δικηγορία, χωρίς να παύσει να ασχολείται και για την Ένωση των Επτανήσων με την Ελλάδα. Οι απέρα-

ντες γνώσεις του, ο ακέραιος χαρακτήρας του και οι φλογεροί του λόγοι, είχαν μεγάλη επιρροή στους Επτανήσιους. Η Αγγλική αστυνομία τον έκρινε επικίνδυνο, τον έθεσε κάτω από επιτήρηση και το 1842 εξορίζεται στους Οθωνούς (βόρεια της Κέρκυρας). Έξη μήνες μετά, παντρεύεται την δεκαοκτάχρονη Χρυσάνθη Σολωμού. Οι εξορίες του συνεχίστηκαν μέχρι το 1850. Ενώ ήταν στην εξορία μαζί με τον Ιωσήφ Μομφεράτο, ο λαός της Κεφαλλονιάς τους εξέλεξε βουλευτές για την 9^η Βουλή, πράγμα που ανάγκασε τον αρμοστή Ουώρντ να τους ανακαλέσει από την εξορία

Στις 19 Φεβρουαρίου 1849, κυκλοφόρησε το πρώτο φύλλο του «ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΥ», το οποίο έγινε ανάρπαστο από τον λαό. Μεταξύ πολλών έγραφε :

«Θέλομεν τω όντι να γίνωμεν και όχι να λεγόμεθα Έλληνες. Θέλομεν να ενωθώμεν εις εν Έθνος αληθώς ελεύθερον και ανεξάρτητον μεθ' όλης της Ελληνικής Φυλής».

«Όπου ξένος βασιλεύει, και δὴ μετ' απολύτου εξουσίας, τα πάντα ψεύδος εισί και σκιά. Ο νόμος εκείνένδρα, η δικαιοσύνη σκευωρία, η αρετή έγκλημα, η Πατρίς κενόν όνομα και αυτή η οικογένεια, πηγή πικριών και οδύνης. Εις την εθνικήν όθνεναποκατάστασιν δέον να αποθλέπη Ο Ιόνιος Λαός ως εις τέρμα των συμφορών».

Στις 26 Νοεμβρίου 1850 σε συνεννόηση με τους άλλους ριζοσπάστες συνέταξε το ψήφισμα για την Ένωση της Επτανήσου με την Ελλάδα:

Επειδή η ανεξαρτησία, η κυριαρχία και η εθνικότης εκάστου λαού είναι δικαιώματα φυσικά και

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΝΑΒΟΛΗ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

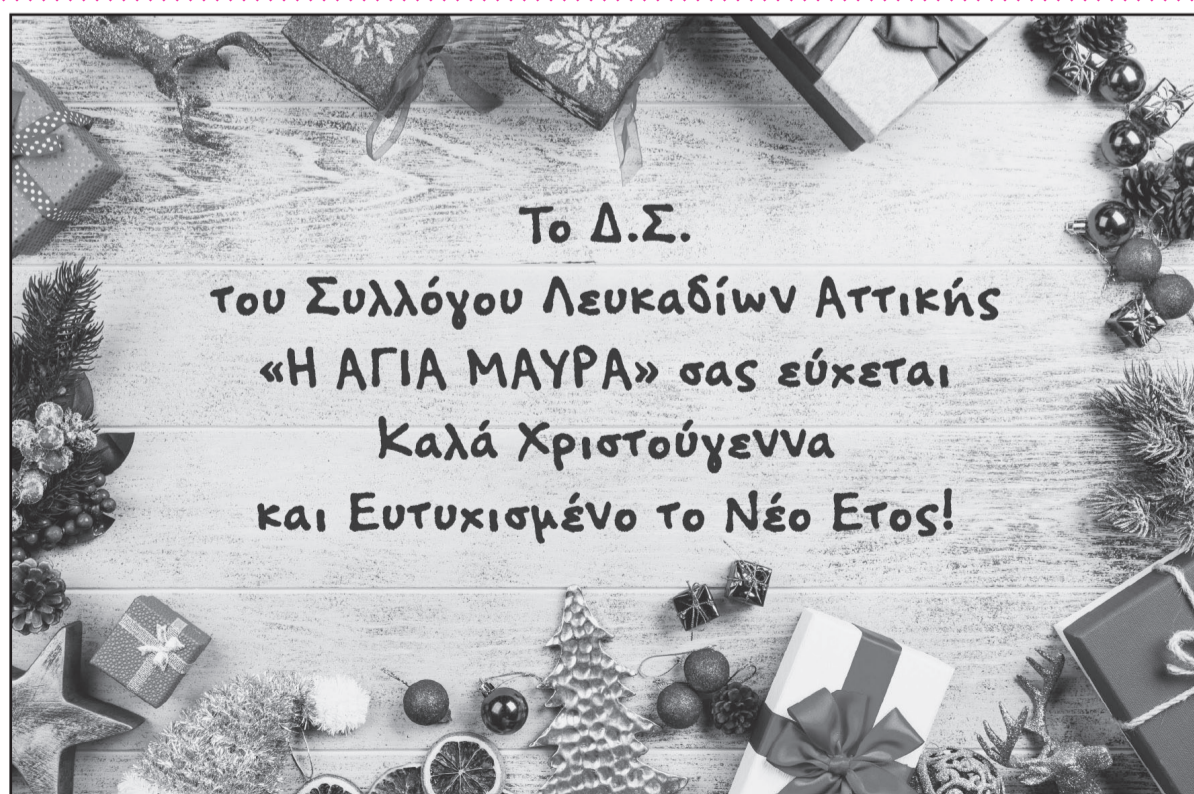
Οι επικρατούσες συνθήκες, λόγω της πανδημίας, δεν μας επιτρέπουν την διεξαγωγή των Αρχαιρεσιών, που όπως έχετε ενημερωθεί έπρεπε να έχουν διεξαχθεί τον Μάιο και έκτοτε αναβάλλονται συνεχώς. Ως εκ τούτου και η προγραμματισμένη διεξαγωγή τους την Κυριακή 21/01/2021 δεν είναι εφικτή. Η νέα ημερομηνία διενέργειας τους θα ανακοινωθεί έγκαιρα, όταν η ζωή μας επιστρέψει στην κανονικότητα, ελπίζουμε πολύ σύντομα... Επίσης, για τους ίδιους λόγους δεν είναι εφικτό να γίνει και η καθιερωμένη ετήσια εκδήλωση για την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης Πίττας του Συλλόγου μας. Δυστυχώς η επιδημία έχει επιβάλλει την διακοπή της κανονικότητας της διαβίωσης μας, γεγονός που επηρεάζει και την λειτουργία του Συλλόγου μας.

Ευχόμαστε σε όλους και όλες να γιορτάσετε τα Χριστούγεννα με τις οικογένειές σας με ασφάλεια, δύναμη, υπομονή και αισιοδοξία για ένα καλλίτερο 2021!!!

**ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!!**

Αγαπητοί συμπατριώτες
Το email του Συλλόγου μας είναι: **s.lefkadion.ath@gmail.com**

Σε αυτή την ηλεκτρονική διεύθυνση μπορείτε να μας στέλνετε τις παρατηρήσεις σας, κείμενα για δημοσίευση στην εφημερίδα μας «ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ», επίσης παρακαλούμε να μας στείλετε και την δική σας ηλεκτρονική διεύθυνση προκειμένου να επικοινωνούμε άμεσα μαζί σας για την ενημέρωσή σας σχετικά με τα νέα και τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας.

Χριστουγεννιάτικα αφηγήματα

Της Ιουστίνης Φραγκούλη

Φέτος που δεν θα γιορτάσουμε Χριστούγεννα όπως τα γνωρίζουμε με τις παραδόσεις μας ένεκα του κοινωνικού αποκλεισμού που έχει προκαλέσει ο λοιμός, ας στραφούμε προς τα Χριστουγεννιάτικα αναγνώσματα..

Τα Χριστούγεννα τα γνωρίσαμε ως παιδιά από τους ύμνους της Εκκλησίας μας, από τα κάλαντα και όλα τα έθιμα που τα συνόδευαν εκεί στην υπέροχη επαρχία της Λευκάδας. Ήταν για μας η σπουδαιότερη γιορτή του χρόνου, όχι μόνο γιατί η Γέννηση του Χριστού έφερε διακοπές και δώρα, μα πιότερο γιατί ο πατέρας μας αγόραζε κάθε χρόνο ένα Χριστουγεννιάτικο παραμύθι, που το διαβάζαμε σε δόσεις κάθε βράδυ κάτω από το λαμπρό στολισμένο μας δέντρο.

Το πρώτο Χριστουγεννιάτικο βιβλίο που αναθυμούμαι ήταν «Το χρι-

στουγεννιάτικο έλατο» (1844) του Δανού παραμυθά Χανς Κρίστιαν Άντερσεν που αναφέρεται σε ένα στολισμένο έλατο. Τούτο το δέντρο θαμπώνεται εγωιστικά από την δική του λάμψη, κι όταν έρχεται η μέρα που θα το ξεστολίσουν, οδηγείται στη σιωπή και τη μοναξιά της σοφίας. Ο πρωτότυπος τίτλος του είναι «Το έλατο» και δημοσιεύθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 1844 μαζί με μια άλλη ιστορία, τη «Βασίλισσα του Χιονιού».

Η λύπη μου για το μοναχικό δέντρο της σοφίας δεν είχε όρια, ιδιαίτερα όταν μετά το τέλος των γιορτών ξεστολίζαμε το δικό μας δέντρο και το ήνωθα να κρύνει στην αποθήκη του σπιτιού μας. Και κάπως μέσα μου σχηματίστηκε αυτή η αίσθηση της ματαιότητας καθώς ο πατερούλης μονολογούσε για το δέντρο του Άντερσεν: «Ματαιότης Ματαιότητων τα Πάντα Ματαιότης»!

Το δεύτερο έργο που μας διάβασαν οι γονείς εκείνα τα πολύτιμα βράδια του χειμώνα ήταν η Χριστουγεννιάτικη ιστορία, του Κάρολου Ντίκενς το γνωστότερο έργο του με αφορμή τη μεγαλύτερη γιορτή του Χριστιανισμού. Ήρωας του μυθιστορηματός είναι ο Εμπενίζερ Σκρούτζ, ένας ηλικιωμένος τσιγκούνης, που δεν αισθάνεται συμπόνια για κανέναν από τους ανθρώπους του περιβάλλοντός του. Στο μυαλό του οι άνθρωποι υπάρχουν μόνο για να του προσφέρουν χρήματα, ενώ απεχθάνεται τα Χριστούγεννα, καθώς θεωρεί ότι προσθέτουν ένα

ακόμα χρόνο στην πλάτη του, χωρίς να τον κάνουν πλουσιότερο.

Την παραμονή κάποιων Χριστουγέννων, ο Σκρούτζ δέχεται έναν απρόσκλητο επισκέπτη. Είναι το φάντασμα του νεκρού συνεργάτη του Τζέικομπ Μάρλεϊ, τσιγκούνη και μίζερου, όπως ο Σκρούτζ, που τον προειδοποιεί να αλλάξει χαρακτήρα για να μην έχει την ίδια κατάληξη με αυτόν. Στη συνέχεια, τον επισκέπτονται τα τρία φαντάσματα των Χριστουγέννων και του υποδεικνύουν τα λάθη του, βοηθώντας τον να αγγίξει τη μετάνοια. Μετά την εμπειρία αυτή, ο πρώην εκμεταλλευτής Σκρούτζ αλλάζει άρδην τη συμπεριφορά του και μετατρέπεται στον μεγαλύτερο ευεργέτη της πόλης του.

Αυτό το διήγημα του Ντίκενς με σημάδεψε. Καθώς οι σελίδες του κυλούσαν αργά από τα χείλη της μαμάς, τις νύχτες τρόμαζε τα όνειρά μου ο σκοτεινός τύπος με τα γυαλιά και την απανθρωπιά. Κι όταν μετάνιωσα, έγινε μέσα μου χαρά μεγάλη, μια χαρά που συνάραζε την ψυχή μου και την έκανε αποθήκη γενναιοδωρίας.

«Το Κοριτσάκι με τα Σπίρτα» του Χανς Άντερσεν ήταν ένα από τα διηγήματα που μας διάβαζαν κάθε χρόνο οι γονείς κι εμείς λυγίζαμε από τον πόνο για το κοριτσάκι που άναψε τα τρία τελευταία σπάρτα του πραγματοποιώντας τις φαντασιώσεις των Χριστουγέννων, υποκύπτοντας όμως τελικά στο κρύο του χιονιού. Αν άνοιγες την ψυχούλα μου εκείνες τις υγρές και ανεμοδαρμένες μέρες του

χειμώνα, θα έβλεπες τη μικρή ηρωίδα του Άντερσεν να ξεκουράζεται στα ζεστά σκεπάσματα της αγάπης μου. Ως παιδί τα δάκρυα ποτέ δεν σταμάτησαν να τρέχουν για «Το Κοριτσάκι με τα Σπίρτα», για την αδικία, για την ανισότητα της ζωής.

Αργότερα, ο πατέρας μας έγινε πιο απαιτητικός στα Χριστουγεννιάτικα αναγνώσματα. Θαυμαστής του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, που μετέφερε με σεβασμό και πιστότητα τα ήθη και έθιμα της Χριστιανοσύνης, καθότι γιός ιερέως, μας διάβαζε σχεδόν αποκλειστικά τα δικά του χριστουγεννιάτικα διηγήματα.

Με εκείνη τη γλώσσα που ηχούσε μελωδική και οικεία (καθαρεύουσα διδασκόμασαν στο σχολείο τότε), ξενοχτήσαμε πολλάκις κρεμασμένοι και οι τρεις μας από την ανάγνωση της μητέρας ή του πατέρα αναλόγως των υποχρεώσεών τους. Οι περιγραφές, οι διάλογοι, οι χαρακτηριστές και οι άγνωστες λέξεις προσωπικά με δρομολόγησαν για τα καλά προς την οδό Λογοτεχνίας.

Αυτό που έκανε τα έργα του Παπαδιαμάντη να ξεχωρίζουν, είναι η εξαιρετικά πλούσια γλώσσα, που χρησιμοποιεί. Αυτός, όμως, είναι και ο λόγος που τα κάνει δύσκολα στην ανάγνωση. Ξεχωριστό είναι το διήγημα «Άνθος του γιαλού», που δημοσιεύθηκε την παραμονή των Χριστουγέννων του 1906 στην εφημερίδα Εστία. Ένα ακόμη σχετικό διήγημα του Παπαδιαμάντη, είναι «Τα Χριστούγεννα του Τε-

μπέλη», που δημοσιεύτηκε τα Χριστούγεννα του 1896 στην εφημερίδα Ακρόπολις. Μαζί με τα «Στο Χριστό στο Κάστρο» και «Το χριστόψωμο».

Τη σημασία των Χριστουγέννων για τους ξενιτεμένους, μας περιγράφει «Ο Αμερικάνος», που ο Παπαδιαμάντης δημοσίευσε σε δύο συνέχειες στην εφημερίδα Άστρ στις 25 και 26 Δεκεμβρίου 1891.

Μαγεμένη κυριολεκτικά από τη σφριγηλή περιγραφή του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη σε εκείνα τα πλούσια σε υλικό και γλώσσα Χριστουγεννιάτικα διηγήματα των σχολικών μου χρόνων, έμαθα να τον αγαπώ, να τον ξεχωρίζω περνώντας αργότερα στα γυμνασιακά μου χρόνια στην ανάγνωση της συγκλονιστικής του «Φόνισσας».

Πάντως, ο πατέρας μου όταν μας διάβαζε τις Χριστουγεννιάτικες ιστορίες του Παπαδιαμάντη με κοιτούσε με σημασία και μου τόνιζε ότι τα παιδιά των ιερωμένων γνωρίζουν από μικρά τις λέξεις και τα νοήματα καθώς είναι εκτεθειμένα στα πολυποίκιλα αναγνώσματα του Ευαγγελίου. Κι εγώ έχτιζα μέσα μου την αγάπη για τους ανθρώπους και τα γράμματα. Για τα γράμματα και τους ανθρώπους. Μια αγάπη που με έχει καθορίσει ως συγγραφέα των αληθινών ανθρώπινων τόνων της πραγματικής ζωής.

Καλά Χριστούγεννα!

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ» ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία:

Συλλήγογος Λευκαδίων
Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Γραφεία: Γερανίου 41
10431 Αθήνα
Τηλ. 210 52.42.439

Δ/ντής-Εκδότης

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
Τσακάλωφ 38-40
Τ.Κ. 10673 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 3617532

Εκδίδεται με ευθύνη του Δ.Σ.

Τα ενυπόγραφα κείμενα
εκφράζουν απόψεις
των συντακτών του
Φωτοστοιχειοθεσία

Εκτύπωση:

Ι. ΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, 1ος όροφος
Αθήνα, 10552
Τηλ. 210 52.44.309

Συνδρομή ετήσια:

Εσωτερικού 10 €
Εξωτερικού \$ 25

Αποστολή συνδρομών
Δ/ση Συλλόγου

Δελτίο τύπου

Την Παρασκευή 6 Νοεμβρίου 2020 και ώρα 12.00' στην αυλή της Δημόσιας Βιβλιοθήκης Λευκάδας απονεμήθηκε το «**Βραβείο Οικογενείας Φιλίππου & Θεοδώρας Μαραγκού**», στην απόφοιτη του 2ου Λυκείου Λευκάδας Τζίλντα Χότζα του Βίκτορ, για την επιτυχία της στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, από την Προϊσταμένη της Δημόσιας Βιβλιοθήκης

Λευκάδας, Μαρία Ρούσσου.

Στην απονομή παρευρέθηκε ο Εντεταλμένος Δημ. Σύμβουλος Πολιτισμού κ. Τάσος Γαζής, συγγενής της οικογένειας και ο Πατήρ Ευάγγελος Αρώνης, εκ μέρους του Εφορευτικού Συμβουλίου.

Θερμά συγχαρητήρια εκφράζονται στην επιτυχούσα, στην οικογένειά της & στους δασκάλους της, από όλους μας και εκ μέρους των εκτελεστών της διαθήκης κ. Σωκράτη Κακλαμάνη & κ. Θωμά Χόρτη (που δεν κατέστη δυνατό να παρευρεθούν).

Η Ιουλία - Λιλίκα Μαραγκού περιέλαβε στη διαθήκη της τη Βιβλιοθήκη, με την παράκληση να απονέμεται βραβείο 1.500,00€ στους αποφοίτους Λυκείων της Λευκάδας που εισάγονται σε Ιατρική ή Οδοντιατρική Σχολή, εις μνήμην των γονέων της Φιλίππου και Θεοδώρας, των αδελφών της Γεωργίου, Σμύρνης & Αγγελου και του θείου της - ιατρού -Ευσταθίου Μαραγκού.

Το βραβείο απονεμήθηκε για 1^η φορά το 2019 σε 4 μαθητές, που πέτυχαν σε ιατρικές σχολές.

*Ο γιατρός Φίλιππος Αγγέλου Μαραγκός γεννήθηκε το 1877 στο Κομηλιό Λευκάδας. Η οικογένειά του ήταν αγροτική, με παράδοση

στην Ιατρική. Ο θείος του Στάθης Μαραγκός ήταν γιατρός τελειόφοιτος της Ιονίου Ακαδημίας στην Κέρκυρα. Ο Φίλιππος Μαραγκός όταν τελείωσε τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, θεώρησε ύψιστο καθήκον να επιστρέψει στην Λευκάδα.

Εργάστηκε με αυτοθυσία για τους κατοίκους της ευρύτερης περιοχής Αγ. Πέτρου & Διαμιλιάνι, προσφέροντας όλες τις θεραπευτικές ιδιότητες, ως παθολόγος, γυναικολόγος, ορθοπεδικός

αλλά και φαρμακοποιός.

Χωρίς καμιά κρατική βοήθεια, έγινε για τους απομονωμένους κατοίκους των ορεινών περιοχών ο δικός τους άνθρωπος, το στήριγμά τους.

Το 1907 εξελέγη δήμαρχος Απολλωνίων και εκτέλεσε μια σειρά από έργα όπως δρόμους στο Αθάνι, τη Βασιλική, το Δράγανο, το Νικολή, επισκευή των πηγών Λαγκαδιού και Καλής Πηγής, αναδάσωση κ.α. Κατά την περίοδο 1927-1931 έγινε

πρόεδρος του ΤΑΟΛ, εγκαταστάθηκε στην πόλη της Λευκάδας και του ανατέθηκε η θέση του αστυιάτρου. Το 1918 φυλακίστηκε στις φυλακές Λευκάδος για τις πολιτικές του πεποιθήσεις. Στον πόλεμο της Αλβανίας επιστρατεύθηκε και ανέλαβε το Σταθμό Πρώτων Βοηθειών στην Φιλιππιάδα.

«Ο γιατρός του χωριού», όπως γράφει η Σμύρνη Μαραγκού στο ομώνυμο βιβλίο της, στο σπίτι του διέθετε πλουσιότατη βιβλιοθήκη, όχι μόνο επιστημονικών θεμάτων, αλλά και βιβλία ποικίλης ύλης, με τα οποία εξυπηρετούσε συχνά και τους φιλομαθείς συντοπίτες του.

Ο Φίλιππος Μαραγκός παντρεύτηκε τη Θεοδώρα Φραγκούλη & απέκτησαν 4 παιδιά: το Γιώργο, που σπούδασε γιατρός, αλλά πέθανε 29 χρονών το 1944, την Ιουλία ή Λιλίκα, τη Σμύρνη, οδοντίατρο, πρωταγωνίστρια στην Εθνική Αντίσταση & συγγραφέα του βιβλίου «Η Λευκάδα στη δίνη της κατοχής και του εμφυλίου» και τον Άγγελο.

Η οικογένεια, ιδιαίτερα η Σμύρνη Μαραγκού, υπήρξε φίλη & ένθερμη υποστηρικτής της Βιβλιοθήκης μας.

Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, οδός Ροντογιάννη 11, τηλ. 2645022502, email: vivllefk@sch.gr, [www: lefkaslibrary.gr](http://www.lefkaslibrary.gr)

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗ «Ο ΗΧΟΣ ΩΣ ΥΛΙΚΟ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ».

Κυκλοφόρησε, από τις εκδόσεις Fagottobooks, το βιβλίο της ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗ με τίτλο «Ο ήχος ως υλικό στη σύγχρονη μουσική δημιουργία». Η Λευκαδίτισσα ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΕΩΡΓΑΚΗ είναι καθηγήτρια στη Μουσική Τεχνολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και πρόεδρος του τμήματος μουσικών σπουδών της Φιλοσοφικής σχολής του ΕΚΠΑ. Από τις κορυφαίες επιστήμονες στον Ευρωπαϊκό χώρο στο τομέα της μουσικής τεχνολογίας.

Ο ήχος, ως υλικό στη μουσική και ως προς την υπολογιστική του διάσταση στη δυτική κουλτούρα, με βαθιές ρίζες στην αρχαία ελληνική σκέψη και στους πυθαγορείους, επαναπροσδιορίζεται στη σύγχρονη μουσική δημιουργία μέσω διαφορετικών προσεγγίσεων, με τη χρήση καινοτόμων τεχνολογιών.

Στο πλαίσιο αυτού του βιβλίου, έχουν ταξινομηθεί και επεξεργαστεί υλικά από διάφορα δοκίμια και άρθρα που έχουν δημοσιευθεί κατά καιρούς σε περιοδικά και ξενόγλωσσους

συλλογικούς τόμους βιβλίων με κύριο άξονα την αναφορά στον ήχο ως υλικό στη σύγχρονη μουσική δημιουργία: από τον ήχο ως γράφημα, τον ήχο ως φύση, τον ήχο ως φωνή έως και τον ήχο ως τεχνούργημα φωτίζουμε σημαντικές πτυχές των σύγχρονων τάσεων της μουσικής στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα, όπου ο ήχος εξετάζεται μέσω της ανάλυσης των δομικών του χαρακτηριστικών, της φυσικής επεξεργασίας στην οργανική γραφή, των ψηφιακών τεχνικών ηχητικής σύνθεσης και των τεχνικών της διάδρασης.

Στο πρώτο μέρος, ο ήχος ως γράφημα, παρουσιάζονται πτυχές της ηχητικής αναπαράστασης της μουσικής πληροφορίας μέσω εικαστικών απεικονίσεων της είτε μέσω γραφικής παρτιτούρας, με ιδιαίτερη αναφορά στο έργο του πρωτοπόρου συνθέτη Ανέστη Λογοθέτη.

Στο δεύτερο μέρος, με τίτλο ο ήχος ως φύση, επιχειρείται μία προσέγγιση του ήχου με αναφορές στη φύση μέσα από το έργο δύο πρωτοπόρων συνθετών του 20ού αιώνα, του I. Ξενάκη και του F.B.Mâche.

Στο τρίτο μέρος, με τίτλο ο ήχος ως φωνή παρουσιάζονται έργα που έχουν σαν πρωταρχικό υλικό την ανθρώπινη φωνή και την αποδόμηση της σε άλλα ηχοχρώματα με τη χρήση τεχνικών ψηφιακής σύνθεσης ή διαδραστικών μέσων με αναφορά στα έργα των J.Harvey και Ph. Manoury.

Στο τέταρτο μέρος, ο ήχος ως τεχνούργημα, εξετάζονται εφαρμογές της σύγχρονης ψηφιακής τεχνολογίας στη μουσική δημιουργία μέσω της πρωτοποριακής σκέψης του Ιάννη Ξενάκη ο οποίος εισαγάγει νέες τεχνικές, τεχνολογίες και μαθηματικά μοντέλα για τη δόμηση του ήχου και της αλγοριθμικής μουσικής.

Λ Ε Υ Κ Α Σ

του Αντωνίου Ν. Σολδάτου

συνέχεια από τη σελ.1
απαράγραφα·

Επειδή ο λαός της Επτανήσου, απαρτίζων μέρος αναπόσπαστον της ελληνικής φυλής, στερείται σήμερα της πραγματικής απολαύσης και εξασκήσεως των τοιούτων δικαιωμάτων·

Επειδή, προς τοις άλλοις, εξέλειψαν πλέον αι αφορμαί, ένεκα των οποίων ετέθη υπό την αγγλικήν προστασίαν, δυνάμει συνθήκης εις την οποίαν ουδεμίαν ποτέ έδωκε συγκατάθεσιν·

Επειδή, τέλος, μερίς τις της ελληνικής φυλής, εις την οποίαν ανήκει, δηλαδή η απελευθερωμένη Ελλάς, ανέκτησε τα κυριαρχικά και εθνικά αυτής δικαιώματα·

Δι' όλα ταύτα,

Η πρώτη ελευθέρα Βουλή των αντιπροσώπων της Επτανήσου

Διακηρύττει

Ότι η ομόθυμος, στερεά και αμετάτρεπτος θέλησις του επτανησιακού λαού είναι η ανάκτησις της ανεξαρτησίας του και η ένωσις αυτού με το λοιπόν έθνος του, την απελευθερωμένην Ελλάδα.

Η παρούσα διακήρυξις θέλει διαβιασθή διά διαγγέλματος της Βουλής προς την προστάτιδα δύναμιν, όπως διά των αρμοδιών μέσωσιν διακοινώση αυτήν και εις τας λοιπάς της Ευρώπης δυνάμεις, διά να ενεργήσωσιν ομού προς ταχέαν αυτής πραγματοποίησιν.

Το κείμενο αυτό που είχαν το θάρρος να το υπογράψουν, αν και κατά τους ισχύοντες τότε νόμους η τιμωρία τους ήταν η θανατική ποινή, ήταν οι: Γεράσιμος Λιβαδάς, Σταματέλος Πυλαρινός, Ιωάννης Τυπάλδος – Δοτοράτος, Ιωσήφ Μομφεράτος, Ηλίας Ζερβός-Ιακωβάτος, Γεώργιος Τυπάλδος – Ιακωβάτος, Ανδρέας Καρούσος, ο Τηλέμαχος Παϊζης, Ναθαναήλ Δομενεγίνης, Φραγκίσκος Δομενεγίνης, και ο Χριστόδουλος Ποφάντης.

Η Βρετανία απάντησε σε αυτό το ψήφισμα με διωγμούς, συλλήψεις, φυλακίσεις, εξορίες και κλείσιμο των εφημερίδων.

Ο επτανησιακός ριζοσπαστισμός επηρέασε την πολιτική ζωή της Ελλάδας (Σύνταγμα 1864) μεταφέροντας την εμπειρία από αγώνες εθνικοαπελευθερωτικούς και κοινωνικούς αγώνες. Δεν είναι τυχαίο ότι τα πρώτα βήματα του Κοινωνισμού (σοσιαλισμού) στην Ελλάδα συνδέονται με ονόματα Επτανησιών, όπως:

του Π. Πανά, του Ρόκου Χοϊδά, του Δρακούλη, του Μαρίνου Αντύπα. Επηρέασαν βαθύτατα και συνέβαλαν στην ανανέωση της πνευματικής και πολιτιστικής ζωής (Σπ. Ζαμπέλιος, Πέτρος Βράλας Αρμένης, Παύλος

Καλλιγιάς κ.α.) φέρνοντας μια λαμπρή ποιητική κληρονομιά με κορυφαίο τον Δ. Σολωμό. Η επτανησιακή σχολή επηρέασε και μεταμόρφωσε την αθηναϊκή. Συνέβαλαν, τέλος, στην προβολή και διεκδίκηση του αιτήματος

για αναγνώριση της δημοτικής γλώσσας. Για πρώτη φορά σε ακαδημαϊκή εκδήλωση θα χρησιμοποιηθεί δημοτική γλώσσα από τον Αρ. Βαλαωρίτη στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου.

Αυτά τα ελάχιστα «ψίχουλα», για τον Ηλία Ζερβό Ιακωβάτο, ως μνημόσυνο για το κείμενο που θα ακολουθήσει για την Λευκάδα. Ελπίζω, να δοθεί ευκαιρία σε επόμενα φύλλα της εφημερίδας μας, να κάνουμε

μια συνοπτική αναφορά για όλους τους Επτανήσιους Ριζοσπάστες.

Το βιβλίο αυτό ανήκει στην συλλογή μου, είναι πρωτότυπο και φέρει τον τίτλο:

«ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ. ΥΠΟ ΗΛΙΑ ΖΕΡΒΟΥ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ. ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ -Η ΚΑΦΑΛΛΗΝΙΑ- 1861».

— 2 —

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΙ ΠΕΡΙΕ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΝΗΣΟΙ.

Αἰ περιστοιχοῦσαι, ὡς τόσοι δορυφόροι, τὴν νῆσον Κεφαλληνίαν ἕτεροι νῆσοι εἶναι ἡ Λευκάς, ἡ Τάφος, ἡ Ἰθάκη, αἱ Ἐχινάδες καὶ ἡ Ζάκυνθος.

ΛΕΥΚΑΣ.

Καλουμένη σήμεραν Λευκάς, ἥτις κεῖται πρὸς ἄρκτον τῆς Κεφαλληνίας, καὶ ἔχει περιφέρειαν 50 ὡς ἔγγιστα μιλίων, ὠνομάζετο τὸ πάλαι Ἀκτῆ, καὶ ἐπεσυνάπτετο μετὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, προσαγορευομένην τότε καὶ Ἡπειροῦν, δι' ἐνὸς ἰσθμοῦ, ἐπὶ τοῦ οὗοιου ἦτο καὶ ἡ πόλις Νήρικος.

- » Αἶ γὰρ Ζεῦτε πάτερ, καὶ Ἄθηνάη, καὶ Ἄπολλον,
- » Οἷος Νήρικος ἐβλον, εὐκτίμενον πολίεθρον,
- » Ἀκτῆν Ἡπειροῦ Κεφαλλήνησιν ἀνάσσων (οἰ. ὠ. σ. 375).

Ἦτο δὲ ἡ πόλις Νήρικος πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀκτῆς μετ' ὀμώνυμον ἀκρόπολιν κατὰ τὸν Πλίνιον (Φυσ. Ἱσ. βιβλ. 4. κεφ. 1.), ὅστις προσέτι βεβαίως ὅτι

— 3 —

τῆς περιστάσεως. Καὶ ταῦτα μὲν καθόσον ἀφορᾷ τὴν μετωνυμίαν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ ἴδιος Στράβων μαρτυρεῖ ὅτι ἀποικία Κορινθίων, ὀδηγομένη ὑπὸ τοῦ Γοργάσου, καὶ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Κορίνθου Κυψέλου, ἀκμάσαντος περὶ τὸ 650 Π. Χ. ἐξετέλεσε τὴν ἐργασίαν αὐτὴν, καὶ μεταθέσασα τὴν πόλιν Νήρικον, τὴν μετεκάλεσε καὶ Λευκάδα. Ἀλλ' ἀφ' ὅσον ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος εἰς τὸν βίον τοῦ Θεμιστοκλέους, φαίνεται ὅτι ἡ ἀποικία ἐστάλη ὑπὸ Κορινθίων ὁμοῦ καὶ Κερκυραίων, διότι εἰς διένεξιν τινα, ἀναφύεσαν μετὰ τῶν περὶ αὐτῆς, ἐκλεχθεὶς διαιτητῆς ὁ Θεμιστοκλής, ἐδικαίωσε μὲν τοὺς Κερκυραίους, ἀλλ' ἀπεφάσισεν ἐνταῦθ' ἵνα μείνῃ εἰς ἀμφοτέρους ἡ νῆσος ὡς ἀποικία ἀμφοτέρων.

Ἀλλ' εἴτε ὑπὸ τῆς μιᾶς, εἴτε καὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐσυστήθη ἡ ἀποικία, πιθανώτατον εἶναι ὅτι ἡ διώρυξ καὶ ὁ χωρισμός τῆς Λευκάδος ἐκ τῆς Ἡπειροῦ, ἐγίνετο κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἀποικισμοῦ, διότι καὶ ἡ Κορίνθος καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς Κέρκυρα, ἦσαν πόλεις ἐμπορικαὶ καὶ ναυτικαὶ, καὶ ἠεθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ διευκολύνωσι καὶ ἐπεκτείνωσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας τῶν.

Ὁ Πολιορκητὴς Θεὸς τῆς Λευκάδος ἦτο ὁ Ἀπόλλων καλούμενος Λευκάτας, διότι τὸ ἱερόν αὐτοῦ ἰδρύετο ἐπὶ τοῦ ὄρους Αἰφίοτῆριον, τὸ ὁποῖον ὑπέρεκειτο τοῦ βράχου Λευκάτα. Οἱ ἐρωτόληπτοι ἐσυνειθίζον νὰ προσέρχωνται εἰς τὸν ναὸν τοῦτον καὶ τελοῦντες θυσίας, νὰ ῥίπτωνται εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ βράχου πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πάθους τῶν ἔνεκα τούτου ἐθεωρεῖτο τὸ ἄλμα αὐτὸ ὡς ἀντίδοτον τοῦ ἐρωτος. Ἐπήδησαν πολλοὶ μετὰ τὴν πεποιθισιν ὅτι ἤθελον θεραπευθῆ, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν δυστυχῶς ἀπωλέσθησαν.

— 4 —

Πρώτη λέγουσι ἐπήδησεν ἡ Λεσβία ποιήτρια Σαπφώ, ἔνεκα τοῦ ὑπὲρ τοῦ Φάωνος ἐρωτός τῆς. Ἔτεροι ὁμοῦ φρονοῦν ὅτι τὸ πῆδημα τοῦ Κεφάλου, ἐρασθέντος τοῦ Περσέλα εἶναι ἀρχαιότερον. Τοιοῦτον ἔλαβε θλίβερόν τέλος, μετὰ πολλῶν ἄλλων, καὶ ἡ περίφημος βασίλισσα τῆς Κεφίας Ἀρτεμισία, ἥτις συνεμάχησε μετὰ τοῦ Ξέρξου εἰς τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον, καὶ μετὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Σαλαμίνας διεσώθη μετὰ τὰ λείψανα τοῦ Περσικοῦ στόλου, ὅπως γίνετο τῆς ἀγυρτίας τῶν ἱερέων τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος.

Ἐπεκράτει δὲ καὶ ἔθιμον εἰς τοὺς Λευκαδίους, τοῦ νὰ κατακρημνίζωσιν ἐκ τοῦ βράχου αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνιαύσιον πανήγυριν τοῦ Ἀπόλλωνος κατάδικόν τινα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κακῶν. Ἴνα δὲ ἀνακουρίζωσιν ὅπωςσὺν τὸ ἄλμα, προσήρτων εἰς αὐτὸν παντοδαπὰ πτηνὰ καὶ ὄρνεα, καὶ περιεσπόμενοι κάτωθεν πολλοὶ τὸν ὑπεδέχοντο μετὰ κρᾶ ἀλιευτικῆς πλοιάρις, καὶ τὸν μετέφερον ἐκτὸς τῆς νήσου, ὡς ἀναληπτόμενον διὰ παντός ἐξ αὐτῆς.

Οἱ Λευκαδιοὶ ἦσαν φιλοεθνεῖς καὶ φιλοπόλεμοι, ἐρασταὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀδιάλακτοι τῆς τυραννίας ἔχθηροι. Ἡπειρώται σὺνάμα καὶ Δωριεῖς, ἐκληρονόμησαν καὶ τὰ πλεονεκτήματα τῆς διπλῆς καταγωγῆς τῶν. Εἰς τοὺς μεγάλους πολέμους, τοὺς οὗοιους οἱ ἄλλοι ὁμοεθνεῖς τῶν Ἑλλήνων συνεχρότησαν μετὰ τῶν βαρβάρων, ὡς καὶ εἰς ὅσους συνέστησαν πρὸς ἀλλήλους, οἱ Λευκαδιοὶ συνεχίεσαν πάντοτε τὸν ἀνάλογον ἔρανον τῶν.

Εἰς τὸν κατὰ τῆς Τρωάδος πόλεμον, συνεξστράτευσαν καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, καὶ ἂν ὁ Ὀμηρος δὲν τοὺς συνοριθμεῖ ρητῶς εἰς τὸν κατάλογον τῶν νηῶν, ὠφείλομεν νὰ τοὺς κατατάξωμεν εἰς τοὺς μεγάλους Κεφαλλήνας, ὡς κατωτέρω θέλομεν διαλάβει. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἐξάγεται καὶ ἐξ ἐνός νομίματος

Λ Ε Υ Κ Α Σ

του Αντωνίου Ν. Σολδάτου

— 5 —

Λευκαδίου, ἐρμηνευθέντος εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀνθολογίαν, ὅτι κατέπλευσαν εἰς τὴν Τρωάδα καὶ τρία τῆς Λευκάδος πλοῖα, ναυαρχούμενα ὑπὸ τοῦ Φιλάνδρου.

Εἰς δὲ τοὺς κατὰ τῶν Περσῶν πολέμους, συνέδραμον τὴν Ἑλληνικὴν ἐλευθερίαν καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἡρόδοτος εἰς τὸ 8.ον καὶ 9.ον βιβλίον τῶν ἱστοριῶν του, διότι εἰς μὲν τὸ ναυτικὸν προσέφερον τρία πλοῖα. «Λευκάδιοι δὲ τρεῖς, (νῆες), ἔθνος ἐόντες οὗτοι Δωρικὸν ἀπὸ Κορίνθου.» Εἰς δὲ τὴν μάχην τῶν Πλαταιῶν ἦσαν ἀντιπαρεταγμένοι μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν καὶ 800 Λευκάδιοι κατ' Ἀνακτόριοι, συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ ἰδίου μάντεως, τοῦ συμπολίτου των Ἰππομάχου. «Μετὰ δὲ τούτους, Λευκάδιοι καὶ Ἀνακτοριῶν 800 ἕστασαν.»

Ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου συνεμάχον πάντοτε μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων, ὡς καὶ οἱ Ἀκαρῆνες καὶ Ἀμβρακιῶται. Ἀνήκοντες οἱ Λευκάδιοι εἰς τὴν Δωρικὴν φυλὴν ὡς ἡ μητρόπολις αὐτῶν Κορίνθος, καὶ φιλοῦντες μᾶλλον τὰς ἀριστοκρατικὰς τάσεις τῆς καταγωγῆς τῶν, δὲν ἐδύναντο, εἰμὴ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν ἀγῶνα τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοφρόνων των. Ἄλλ' εἰς τὴν μάχην τῆς Χαίρωνείας, ὅπου διεκυβέυετο ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, καὶ ὁ ἀπολυτισμὸς ἀπειλόυσε ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, οἱ Λευκάδιοι ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Ὅταν Δίων ὁ Συρακοῦσιος ἐξεστράτευσεν κατὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου τυράννου τῶν Συρακουσῶν, ὅστις τὸν εἶχεν ἐξωστραξίσει, οἱ Λευκάδιοι τοῦ ἐχορήγησαν ὡς σύμβουλον τὸν φιλόσοφον καὶ πολιτικὸν ἄνδρα Τιμειδῆν, ὅστις μεγάλως συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας. Ἄλλ' ἀκολούθως δολοφονηθέντος τοῦ Δίωνος, ἐπανελάβε καὶ ὁ Διονύσιος τὴν τυραννίαν. Τότε οἱ Συρακοῦσιος ὡς ἀποικοὶ τῶν Κορινθίων, ἀπήτησαν παρ' αὐτῶν

— 6 —

στρατηγὸν καὶ δυνάμεις πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας των. Οἱ δὲ Κορίνθιοι ἐπέμφαν δέκα τριήρεις καὶ τὸν Τιμολέοντα, ὅστις καταχθίει πρῶτον εἰς τὴν Λευκάδα, ἔλαβε παρ' αὐτῆς μίαν τριήρην καὶ τὸν στρατηγὸν Εὐθυμον. Ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ Τιμολέοντος ὁ Διονύσιος καὶ ἀπελθὼν ἐκ τῆς Σικελίας, κατέπλευσε καὶ διέμεινεν ἐπὶ τινα καιρὸν εἰς τὴν νῆσον τῆς Λευκάδος, ὅπου ἦτο τὸ ἀντικείμενον ἀπέιρων χλευασμῶν καὶ περιφρονησέων.

Ἐπὶ τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῆς Ἀχαϊκῆς συμμαχίας, καὶ τῆς Αἰτωλικῆς συστάσεως, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι, πότε βία καὶ πότε δόλω, ἐπειρῶντο νὰ ἐπεκτείνωσι τὸ κράτος των εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ὑποδουλώσωσι τὴν Ἑλλάδα, οἱ Λευκάδιοι συνεμάχησαν πάντοτε μετὰ τῶν ὁμοεθνῶν των καὶ ἠγωνίσθησαν ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐνεκα τούτου ἐδοκίμασαν πολλάκις καὶ τὰς βίαιοπραγίας τοῦ Μενεμίου, τοῦ Κοιλντίου καὶ τοῦ Μ. Φουλβίου, καὶ τὰς δολοφονίας τοῦ Τ. Φλαμινίου, ἐωσὺ ὁπέκυψαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν θλιβεράν μοῖραν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ὅταν κατέστη Ῥωμαϊκὴ Ἐπαρχία.

Ποῖον δὲ ἦτο τὸ πολίτευμα τῶν Λευκαδίων, καὶ τίνας ἐπέστη διαδοχικὰς μεταβολὰς, εἶναι δύσκολον νὰ προσδιορίσωμεν μετὰ θετικότητος· ἀφ' ὅσον ὁμοῦ δυνάμεθα νὰ εἰκάζωμεν ἐκ τῶν συγχρόνων διασωθέντων πολιτευμάτων τῶν ἄλλων ὁμοφύλων Ἑλληνικῶν πόλεων, καὶ προπάντων ἐκ τῆς διττῆς καταγωγῆς τῶν κατοίκων τῆς Λευκάδος, δικαιοῦμεθα πιθανῶς νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐκλίνε μᾶλλον πρὸς τὴν Δωρικὴν ἢ τὴν Ἰωνικὴν ἐλευθερίαν. Ἡ ἰσότης ὁμοῦ ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἰσομοιρίας τῶν γαιῶν, ἦτο μετὰ τῶν Λευκαδίων καθιερωμένη, διότι ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει εἰς τὴν πολιτικὴν του (βιβλ. β', κεφ. ε') ὅτι εἶχον νόμον, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποῦ α. πηγορεύετο ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς προγονικῆς κληρονομίας.

— 7 —

μίας. Ἀφοροῦσε δὲ οὗτος εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰς ὀλίγους συγκέντρωσιν τῆς ἰδιοκτησίας, διότι μνημονεύει αὐτὸν ὁ Συγγραφεὺς ἐνθ' ἐπικρίνει τὸ Σύνταγμα τοῦ Φιλία, νομοθέτου τῆς Χαλκηδόνος, ὅστις πρῶτιστον σκοπὸν συνέλαβε νὰ κανονίσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν, καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἴσην μετὰ τῶν πολιτῶν. Μία ἀπὸ τὰς διατάξεις του ἦτο, τοῦ νὰ ὑποχρεῶνται οἱ πλοῦσοι νὰ δίδωσι προίκα εἰς τὰς θυγατέρας των χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν, οἱ δὲ πτωχοὶ ἀντιερόφως νὰ λαμβάνωσι χωρὶς νὰ δίδωσιν.

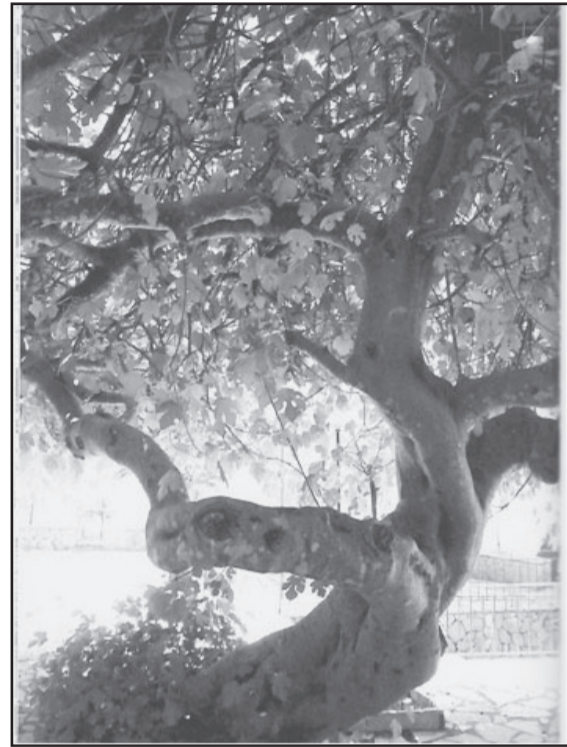
Ἐὰν δὲ τέλος θελήσωμεν νὰ εἰκάζωμεν ἐκ τινῶν μαρτυριῶν τοῦ Ἀθηναίου (βιβλ. ε' κεφ. 5 καὶ 25) καὶ περὶ τῆς διαίτης τῶν Λευκαδίων, δυνάμεθα πιθανῶς, νὰ γνωμοδοτήσωμεν ὅτι εἶχε κατὰ τὸ ἴδιον καὶ ἐξαιρετικόν, διότι ὁ οἶνος, ὅστις ἦτο τὸ κυριώτερον αὐτῶν ποτὸν ἐκονιάζετο τὸ πάλαι ὡς καὶ σήμερον με γύψον, ὅπως διατηρούμενος ὑγιῆς, καθίσταται καὶ μᾶλλον εὐτραφῆς, εὐπεπτος καὶ διουρητικὸς· ἢ δὲ μαγειρικῆς τῶν φαίνεται ὅτι ἦτον ἀρκούντως τελειοποιημένη, διότι συνέγραψε περὶ αὐτῆς καὶ ὁ συμπολίτης των Φιλόξενος.

Το νέο Λεύκωμα του Fritz Berger

Αθανάσιος Μελάς, Πρόεδρος της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών

Ένας φάκελος, τον οποίο έφερε ο ταχυδρόμος της γειτονιάς μου, με γέμισε χαρά για δυο κυρίως λόγους. Πρώτος: Ο φάκελος είχε σταλεί από ένα αγαπητό μου πρόσωπο με το οποίο με συνδέει φιλία περισσότερο από πενήντα χρόνια. Ο φίλος μου ανήκε, και όπως μαθαίνω ανήκει ακόμα, στην Ελβετική Χριστιανική Οργάνωση CFD, που εργαζόταν στα χωριά της ΝΔ Λευκάδας (1962-1972) για την ανύψωση του βιοτικού και πολιτιστικού τους επιπέδου προσφέροντας κάθε λογής ηθική και υλική βοήθεια και ο δεύτερος, διότι περιείχε ένα φωτογραφικό Λεύκωμα, το οποίο ανοίγοντάς το με ενθουσίασαν οι ωραίες φωτογραφίες του.

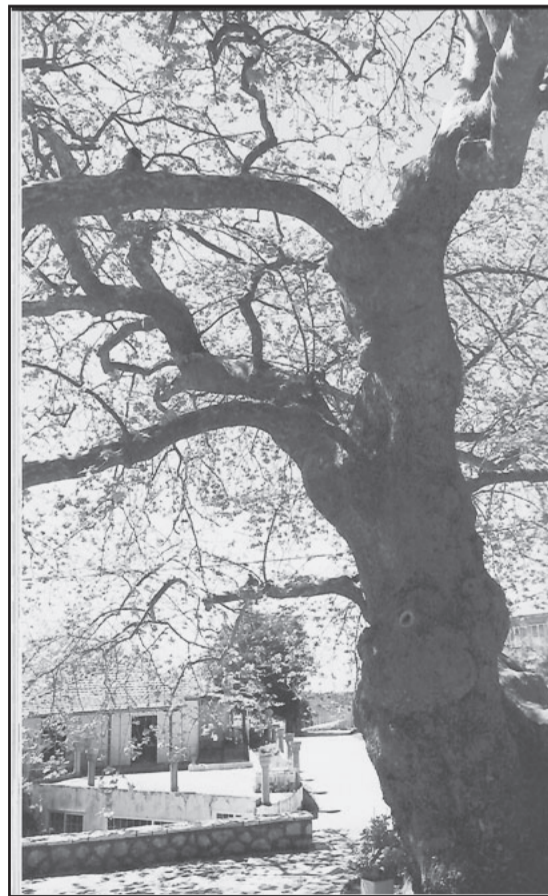
Το φωτογραφικό Λεύκωμα έχει τίτλο:

Δέντρο στον Άγιο Ηλία

Ο φακός του έχει αποθανάτισει δένδρα από την ιδιαίτερη πατρίδα του Ελβετία, τη Σουηδία, το Νεπάλ, το Πακιστάν, από τη μακρινή Χιλή και οπωσδήποτε από τη Λευκάδα και πιο συγκεκριμένα από τα χωριά Χορτάτα, Νικολή, Δρυμώνας, Άγιο Νικήτα, Άγιο Ηλία Βασιλική κ.α. Ο συνολικός αριθμός των λευκαδικών δένδρων που περιέχονται στο Λεύκωμα ανέρχεται στα είκοσι επτά (27) και μαζί με τα κείμενα που τα συνοδεύουν καταλαμβάνουν είκοσι τρεις (23) σελίδες από τις εκατόν εβδομήντα εννιά (179), τις οποίες έχει το βιβλίο.

Γλώσσα γραφής η γερμανική και αποστολέας, ο φωτογράφος Fritz Berger, ο φωτογράφος του νησιού μας, όπως τον αποκαλούν πολλοί, ο οποίος ζει, προσωρινά, στη Σουηδία και όπως είναι γνωστό σ' όλους του Λευκαδίτες λατρεύει το νησί μας, το θεωρεί δεύτερη πατρίδα του και με το δικό του καλλιτεχνικό τρόπο προβάλλει τις ομορφίες του με τις εκθέσεις που και στο νησί μας έχει κατά καιρούς οργανώσει και τις δημοσιεύσεις των «διάσημων πια φωτογραφιών του» σε περιοδικά και εφημερίδες της Ευρώπης.

Πλάτανος στα Χορτάτα

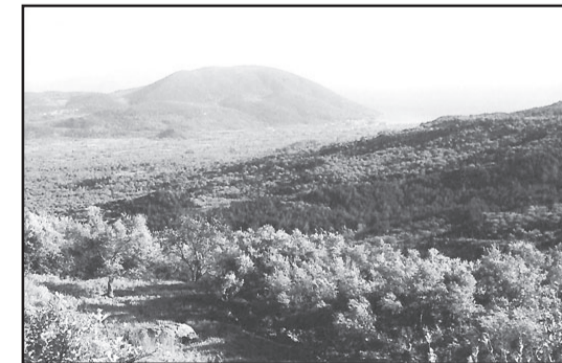
Στο βιβλίο αυτό ο καλλιτέχνης φωτογράφος παρουσιάζει πλήθος δένδρων μικρών και μεγά-

Δρυμώνας. Ανθισμένες Κουτσουπιές

Το δένδρο όμως το οποίο εντυπωσιάζει είναι αυτό του εξώφυλλου, το οποίο όπως σημειώνει κάπου (σ.73) είναι μια ελιά στον Άγιο Νικήτα χωρις βεβαίως και οι άλλες φωτογραφίες του να μην προκαλούν θαυμασμό.

Θ. Μ

Ο μεγάλος κάμπος της Ν. Λευκάδας

Λιομάζεμα

συνέχεια στη σελ. 8

ΤΡΕΙΣ ΓΕΝΙΕΣ-ΓΛΥΚΕΣ ΖΩΕΣ (ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΑΝΔΡΕΑ)

Ρόδες,γαλακτομπούρεκο, κανταΐφι, ραβανί, κολεγχάγη, πάστα κρέμα, πάστα φλόρα,καρυδόπιτα με 2 δραχμές το κομμάτι, γαλατόπιτα,κόκ,κορνέδες,ποικιλία(μικρά κομμάτια από το κάθε γλυκό) με 1,5 δραχμή.

Ήταν μια...γευστική κόλαση.Ενα μικροσκοπικό-αλλά μυθικό-ζαχαροπλαστείο στην παλιά Λευκάδα της δεκαετίας του '60

στην Αθήνα, στη δεκαετία του '60, άνοιξε το μικρό ζαχαροπλαστείο -στέκι στην οδό Δημάρχου Βεροιώτη κάτω από το ΙΚΑ στο κέντρο της Λευκάδας. Ειδικότητά του τα ξεχωριστά σιροπιαστά γλυκά που έφτιαχνε (με σπασιαλιτέ το γαλακτομπούρεκο). Για όλους ήταν τα μοναδικά γλυκά του μπάριμα Ανδρέα με αγνά υλικά και μαεστρία τεχνικής.Καί προπαντός μεράκι.

ζαχαροπλαστείο έγινε πόλος έλξης για τους Λευκαδίτες.Αγκαλιάστηκε και αγαπήθηκε.

Όμως ο αγαπητός σε όλους Ντίνος, 'έφυγε' για το μεγάλο ταξίδι τον Μάρτιο του 2018 στα 65 του- ταλαιπωρημένος από την ασθένεια της εποχής, το Αλσχάιμερ. Παλιός, αυθεντικός, μπρανέλος και δεινός ψαράς αλλά και σπουδαίος ζαχαροπλά-

λος.Άνοιξε ένα νέο ζαχαροπλαστείο, με τις ίδιες παραδοσιακές συνταγές από τον πατέρα του και από τον μπάριμα Ανδρέα. Έτσι η παράδοση συνεχίζεται (οδός 8ης Μεραρχίας 21, στην πόλη της Λευκάδας- κοντά στην εκκλησία του Αγίου Μηνά). Και φυσικά έγινε αγαπημένο στέκι για ντόπιους και ξένους.

Δεν είναι τυχαίο που ακόμη και σήμερα

και του '70, απέναντι από την παραδοσιακή ταβέρνα του 'ΡΕΓΑΝΤΟΥ'.

Όλα ξεκίνησαν όταν ο μπάριμα Ανδρέας Κατωπόδης(από το Δράγανο Λευκάδας, με τις γυναίκες του Αντωνία και Δήμητρα), εκπαιδευμένος σε μεγάλη φίρμα

Μετά το θάνατο του μπάριμα Ανδρέα, το 1980, ο βοηθός του, Ντίνος Παπαδόπουλος (Κουμπουριέλος)άνοιξε δικό του ζαχαροπλαστείο μαζί με τον αδελφό του τον Στάθη, στον ίδιο δρόμο.Με τις ίδιες συνταγές και τα αγνά υλικά γρήγορα το

στης.Αγαπημένος γείτονας στου Πουλιού, αγνός, με καρδιά μικρού παιδιού.Λιγομίλητοςκαι ευγενής

Την σκυτάλη της παράδοσης πήρε το 2015, περίπου (35 χρόνια μετά), ο γιός του Ντίνου, ο συμπαθής Γιάννης Παπαδόπου-

οι Λευκαδίτες (που ξέρουν) δεν λένε "πάμε για γλυκό στον Παπαδόπουλο" αλλά πάμε για γλυκό στον 'μπάριμα Ανδρέα'".

Άφησε εποχή.

Ηλίας Γεωργιάκης
Δημοσιογράφος

«Σβήνει» ο επαρχιακός τύπος Πολιτεία και κυβέρνηση «περί άλλων τυρβάζουν ...»

Του Σωτήρη Κων. Κάτσενου, Δημοσιογράφου

«Τα χτυπήματα κατά του Περιφερειακού Τύπου συνεχίζονται με αμείωτη ένταση, όμως εμείς θα συνεχίσουμε να παλεύουμε μέχρι τα αυτονόητα να γίνουν δεδομένα.».

Παίρνω τη σκυτάλη από την ανωτέρω φράση, πρόσφατης ανακοίνωσης της Ένωσης Ιδιοκτητών Επαρχιακού Τύπου και συμπληρώνω με πάθος, ότι αν ο Τύπος είναι θεμέλιο της Δημοκρατίας, τότε, ο Επαρχιακός Τύπος είναι το στέρεο έδαφος, που πάνω του πατάει το θεμέλιο αυτό!

Διαπίστωση 1^η: Οι περιφερειακές – επαρχιακές εφημερίδες της χώρας, παρά την συνεχόμενη κρίση όλα αυτά τα χρόνια, και με τελευταία και σοβαρότερη, αυτή απ' το «χτύπημα της πανδημίας του κορονοϊού», έχουν καταφέρει να κρατηθούν όρθιες, διατηρώντας την ανεξαρτησία και την αντικειμενικότητά τους. Αποτελώντας δε, αναπόσπαστο κομμάτι της έκφρασης της δημοκρατίας, συνεχίζουν να προσφέρουν στους αναγνώστες τους πολύπλευρη, έγκυρη, αντικειμενική και συχνά εξειδικευμένη ενημέρωση και γνώση, απέναντι στη λαίλαπα των ψευδών ειδήσεων και της παραπληροφόρησης.

Διαπίστωση 2^η: Εκατοντάδες, εφημερίδες, λοιπόν, σ' όλη την Ελλάδα, κάθε πρωί, κάθε βδομάδα, κάθε μήνα,

έρχονται στα χέρια των μικρών τοπικών κοινωνιών και «ρουφιούνται» άπληστα απ' την πρώτη ως την τελευταία αράδα τους.

Διαπίστωση 3^η: Γραμμένες, οι περισσότερες, με το μεράκι, την προσωπική θυσία και προσφορά των εκδοτών και των συνεργατών τους, σφυρηλατούν δεσμούς άρρηκτους ανάμεσα στους συμπατριώτες, ενημερώνουν υπεύθυνα για τα μικρά και τα μεγάλα του τόπου, δίνουν βήμα για να σταθεί, να μιλήσει και να εκφραστεί ένα σημαντικό τοπικό δυναμικό από αρθρογράφους, λογοτέχνες, χρονογράφους, ποιητές, ιστοριοδίφες, λαογράφους ... και γενικότερα (πνευματικούς ανθρώπους), που αποθέτουν στις φιλόξενες σελίδες του επαρχιακού τύπου περίσσειμα ψυχής και πνεύματος, φέρνουν τους ξενιτεμένους κοντά στην πατρίδα, προβάλλουν σημαντικά τοπικά ζητήματα και συμβάλλουν στη λύση τους, ελέγχουν εποικοδομητικά την οποιαδήποτε εξουσία και, γενικά, αποτελούν για τον τόπο τους κύτταρα ζωής και παράγοντες ευημερίας και ελπίδας. Ταυτόχρονα, φιλοξενούν και παρουσιάζουν γνώμες, απόψεις και αρθρογραφία αυτοδιοικητικών α' και β' βαθμού, πολιτικών και προσώπων της δημόσιας ζωής του τόπου, φορέων, συλλόγων της τοπικής κοινωνίας κ.λ.π.

Διαπίστωση 4^η: Όσοι ασχολούμαστε με τον τοπικό τύπο, είμαστε εδώ, παραμένουμε όρθιοι, το μέλλον των περιφερειακών – επαρχιακών εφημερίδων δεν έχει χαθεί, οι τοπικές εφημερίδες, οι εφημερίδες διαφόρων συλλόγων έχουν ζωή και η ποιότητά τους είναι το στοιχείο εκείνο που θα τις κρατήσει «ανοιχτές» στα πιστεύω και στα θέλω των πολιτών – αναγνωστών της. Είναι επίσης, αλήθεια, ότι η παρατεταμένη οικονομική κρίση και η μετέπειτα πανδημία του ιού – όπως προανέφερα – επέφεραν μεγάλες και ανεπανόρθωτες επιπτώσεις στον κλάδο, ο οποίος τώρα καλείται να κρατήσει «ζωντανές» τις

εφημερίδες μέσα σ' ένα ασφυκτικό φοροεισπρακτικό πλαίσιο!

Διαπίστωση 5^η: Συγκεκριμένα, τα μνημόνια «σκότωσαν» τον επαρχιακό τύπο και η πανδημία του ιού «αφαίρεσε» απ' τον πολίτη – αναγνώστη, ακόμα κι αυτό το δικαίωμα της αγοράς της εφημερίδας. «Νέκρωσε» την αμφίδρομη πληροφόρηση – ενημέρωση των τοπικών κοινωνιών, αφού μέσα απ' τις σελίδες της εφημερίδας εκφράζονται οι αγωνίες, τα αιτήματα και τα προβλήματα της καθημερινότητας κάθε τοπικής κοινωνίας! Ειδικότερα, η διοίκηση της κάθε εφημερίδας, όπως και οι συντάκτες της βρίσκονται καθημερινά σε άμεση επικοινωνία με τους συμπολίτες τους και ταυτόχρονα λειτουργούν και ως «ασπίδα προστασίας» για τη τοπική ιστορία, τον πολιτισμό, τη λαογραφία, ακόμα και για την ντοπιολαλιά!

Συμπέρασμα: Σ' αυτή τη δύσκολη, λοιπόν, συγκυρία για τον επαρχιακό τύπο, αλλά και γενικότερα για το σύνολο του τύπου, η Πολιτεία, η κυβέρνηση, όλα τα πολιτικά κόμματα, έχουν ηθική υποχρέωση να προστατέψουν και να στηρίξουν το σύνολο του τύπου της χώρας ουσιαστικά κι όχι επιλεκτικά. Σ' αυτή την ύστατη στιγμή, η Πολιτεία οφείλει να ενσωματώσει το σύνολο του τύπου στα προγράμματα οικονομικής στήριξης του τύπου. Σ' αντίθετη περίπτωση, η διπλή αυτή κρίση, θ' αποβεί καταστροφική για πολλές περιφερειακές και τοπικές εφημερίδες. Και μαζί με τις εφημερίδες, θ' αποβεί μοιραία και εξίσου καταστροφική, τόσο για τους ίδιους τους εργαζόμενους που θα βρεθούν στο δρόμο κι άνεργοι, όσο και για τους ίδιους τους αναγνώστες που θα χάσουν το ύψιστο αγαθό της ενημέρωσης!

«Ζητείται, λοιπόν, πολιτική βούληση για να επιλυθούν τα προβλήματα, που απειλούν την επιβίωση των εφημερίδων», όπως σωστά επισημαίνει στην ανακοίνωσή της η Ένωση Ιδιοκτητών Επαρχιακού Τύπου. Τόσο απλά και καθαρά!

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

A. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

Π Ο Λ Ι Τ Ι Σ Τ Ι Κ Α

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΙΚΑ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

του Αντωνίου Ν. Σολδάτου

Η ιστορία των Επτανήσων πάνω από χίλια χρόνια είχε μια διαφορετική πορεία σε σχέση με την υπόλοιπη ιστορία της Ελλάδος. Η τουρκοκρατία στα περισσότερα νησιά του Ιονίου είχε μόνο διάρκεια μερικών δεκαετιών και μερικά απ' αυτά δεν κατακτήθηκαν ποτέ από τους Τούρκους. Υπό την διαχείριση της Ενετικής Δημοκρατίας τα νησιά ανέπτυξαν ένα πλούσιο πολιτιστικό στοιχείο, που περιγράφεται με την ορολογία **Επτανησιακή σχολή**.

συνέχεια από το φύλλο 206

Από το τεύχος αυτό και σε συνέχειες, θα προσπαθήσουμε να αναδείξουμε μερικά από τα στοιχεία του Επτανησιακού πολιτισμού, που αφορούν την περίοδο πριν την ένωση με την Ελλάδα στις 21 Μαΐου 1864. Θα ξεκινήσουμε με αναδημοσίευση ενός άρθρου, το οποίο είχε δημοσιευθεί στην «Νέα Εστία», στο τεύχος των Χριστουγέννων 1964, από την συλλογή μου, με θέμα :

ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΛΑΟΓΡΑΦΟΙ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

Έπτανήσιοι λαογράφοι πριν από την Ένωση

207

μασμό του για τον Σολωμό, όπου βρισκόταν. Στα ποιήματά του εμπνέεται από τον κόσμο και τα μέτρα των δημοτικών τραγουδιών⁴⁶.

Συνδέθηκε φιλικά με τον Τομμαζέο και τον παρακολούθησε στη συλλογή του των δημοτικών τραγουδιών. Από την αλληλογραφία τους μαθαίνουμε τα σχετικά λαογραφικά⁴⁷. Πριν από το 1861 έστειλε στον Ίταλο λαογράφο και φιλόσοφο μικρή συλλογή από αθηναϊκά τραγούδια («άθηναϊκοτουρκικά») και τοῦ ἔδινε πληροφορίες για νανουρίσματα και λαογραφικές λέξεις. (Ο. π. σελ. 19 - 20). Τοῦ διηγείται λαογραφικές λεπτομέρειες, και τοῦ σημειώνει παροιμίες και φράσεις από την Ελλάδα (σ. 37).

Στη σύζυγο του Τομμαζέο, που ήταν Ἑλληνίδα ἀπὸ τὴν Κέρκυρα, στέλνει δῶρο (1864) μιὰ ἔκδοση τοῦ «Ἐρωτόκριτου» (σ. 40).

Ἀπομνημονευματογράφος και ἀνεκδοτολόγος τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὁ Τερτσέτης συμπληρώνει τὸ λόγο και τὶς περιγραφές του με λαογραφικές λεπτομέρειες: «Τρέχει παντοῦ, ὅπου ξέρει ὅτι θὰ περισυλλέξῃ ὑλικὸ τῶν πηγῶν, τραγούδια ἡρωϊκά, κλέφτικα, τοῦ σπιτιοῦ και τῆς ρούγας, παροιμίες και παραμύθια, γνωμικὰ και ἀνέκδοτα τοῦ εὐλογημένου Λαοῦ του, και σὰν ἐπιστήμων λαογράφος φροντίζει εὐσυνείδητα νὰ τὰ καταγράψῃ, ὅπως τὰ ἐπήρε ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἀφηγητῶν τους»⁴⁸.

8. Ἀναστάσιος Γαήτας (1824 - 1902).

Δημοσιογράφος και νομικός. Ἴσως και Ἀν(τῶνιος) Γαήτας (1814 - 1867), δημοσιογράφος και βουλευτής.

Ἀναφέρεται Ἀν. Γαήτας, ὅτι ἔγραψε περιγραφή «Τὸ Ζακυθινὸ Καρναβάλι» και κατέγραψε λαϊκὰ κείμενα Ὀμιλῶν⁴⁹.

ε'. ΚΥΘΗΡΑ

1. Ἐμμανουὴλ Στάης (1817 - 1895).

Φιλόλογος και νομικός, με σπουδές στην Ἰταλία. Θαυμαστής τοῦ Σολωμοῦ

και τῆς δημοτικῆς γλώσσας, ἔγραψε μελέτες για τὸ ἔργο τοῦ Ἐθνικοῦ ποιητῆ και πιθανότατα ἐπρόσεξε τὴ γλώσσα και τὴ λαογραφία τοῦ νησιοῦ του⁵⁰.

2. Λαυρέντιος Καλούτσης (1817; - 1875).

Ἐδημοσίευσε στην «Πανδώρα», στοὺς τόμους ΙΒ'-Κ' (1861-1870) «Συλλογὴ λέξεων, φράσεων και παροιμιῶν, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς σημερινοῖς κατοικοῖς τῆς νήσου Κυθήρων».

Ὁ Ν. Γ. Πολίτης παρουσιάζει τὴ συλλογή, με τὸ σχόλιο: «Παρεμβάλλονται πολλαὶ παροιμίαι και παροιμιώδεις φράσεις, μετ' ἀκρίβειας γεγραμμέναι»⁵¹.

3. Ἀντώνιος Φατσέας (1817 - 1872).

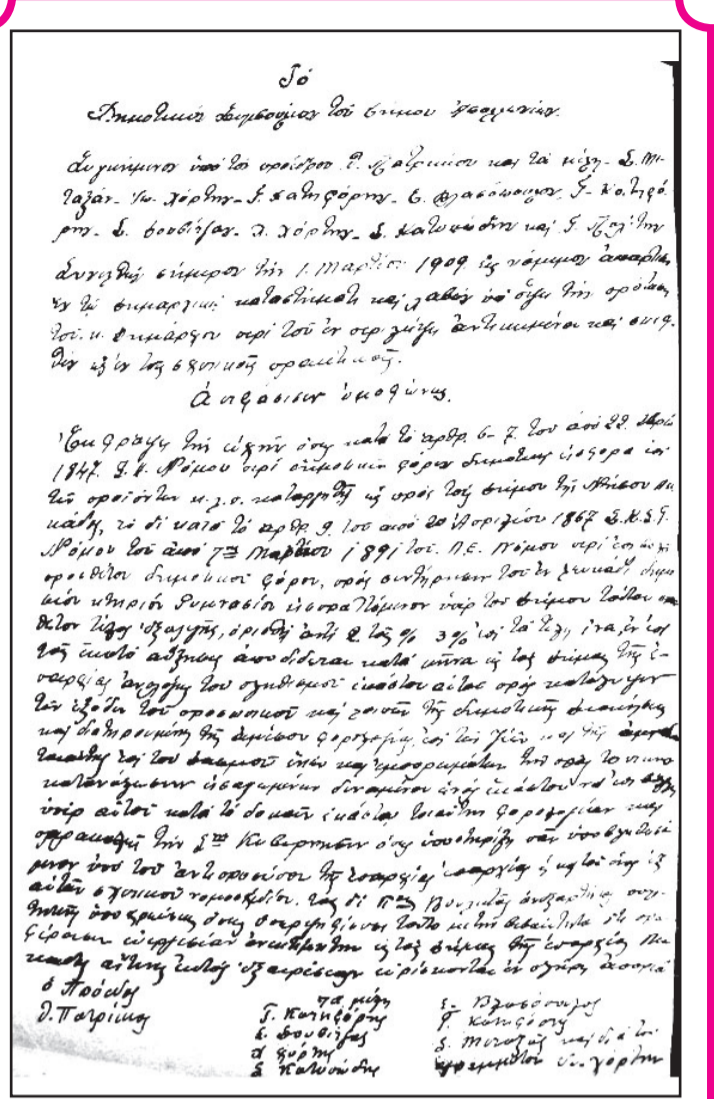
Λόγιος και σατιρικός, ἀπόφοιτος τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας και Καθηγητῆς Μαθηματικῶν. Φιλενωτικός, με πατριωτικὴ δράση, και φανατικός δημοτικιστής. Φίλος τοῦ Λασκαράτου.

Ἐδημοσίευσε σάτιρες, με λαογραφικὴ ἔμπνευση και στοιχεῖα. Στὸν «Μπερτόλδο» του ἰδιαίτερα σατιρίζει τὰ ξενότροπα ἦθη και τὸν πιθηκισμό τῶν συγχρόνων του. Ἐγραψε ἔπισης σατιρικὸ ποίημα «Εὐχαὶ τῆς Πρωτοχρονιάς»⁵².

Σὲ ἀπολογητικὸ δοκίμιό του «Περὶ τῆς γλώσσης και παιδείας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» δανείζεται στοιχεῖα και ἐπιχειρήματα ἀπὸ τὴ λαϊκὴ ζωὴ. Σ' ἓνα σημεῖο τονίζει -«Παιδιά μου, (μιλεῖ ἡ Δημοτικὴ στοὺς λογίους) τὶ σᾶς ἔκαμα και με διώχνετε;.. Με τὰ παραμύθια μου, με τὰ τραγούδια μου, με τοὺς μύθους μου, με τὰ γνωμικὰ μου, με τὶς παροιμίες μου δὲν ἐπλούτισα τὴν ἀνόθευτον φαντασίαν σας;»⁵³

Δὲν ἐξαντλήθηκαν τὰ ὀνόματα. Ὑπάρχουν και ἄγνωστοι, πὸν μπορεῖ νὰ ἐργάστηκαν περισσότερο ἀπὸ τοὺς γνωστούς ἢ και γνωστοὶ πὸν νὰ μὴν ξέρουμε τὰ ἔργα τους. Οἱ λόγιοι δὲν παρατοῦσαν εὐκολὰ τὸ «λόγιο» ἔργο τους, για νὰ κάμουν λαογραφία. Γι' αὐτὸ κι' εἶναι ἐπαινετοὶ

Συνεχίζεται στο ἐπόμενο φύλλο

Ιστορικό έγγραφο.
Πρακτικό συνεδρίασης Δ.Σ.
του Δήμου Απολλωνίων την 01/03/1909
Από το αρχείο του Αντιπροέδρου του Συλλόγου,
Θωμά Ε. Χόρτη

1. ΑΠΟΨΗ ΑΠΟ ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ (ΛΕΣΧΗ ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ 1908)

2. ΑΠΟΨΗ ΑΠΟ ΠΛΑΤΕΙΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΑΠΟ ΑΡΧΕΙΟ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ:
ΘΩΜΑ Ε. ΧΟΡΤΗ

f **Αγαπητοί συμπατριώτες/σες**
Συνδεθείτε μαζί μας στο facebook
(«Συλ. Λευκαδίων Αττικής»)

Το νέο Λεύκωμα του Fritz Berger

Αθανάσιος Μελάς, Πρόεδρος της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών

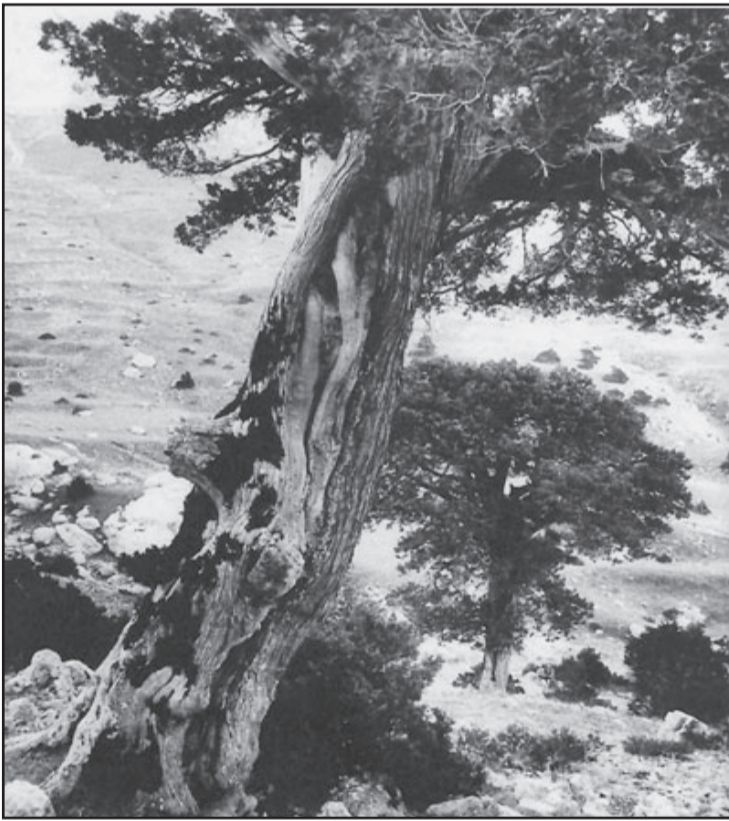
συνέχεια από τη σελ.5

Στη μουριά της προηγούμενης φωτογραφίας ήταν το καλοκαιρινό κρεβάτι της οικογένειας.

Στη φωτογραφία κοιμούνται ο Χριστόφορος, ο Συμεών, η Κατερίνα και η σύζυγός του Θωδώρα.

Δέντρο στο Πάτιγκο

ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΑΘΗΝΑ 9/11/2020

Η Επτανησιακή Συνομοσπονδία συμπαραίσταται στον αγώνα των πολιτών της Κεφαλονιάς, που αντιτίθενται στην εγκατάσταση των ανεμογεννητριών στο νησί. Θεωρούμε ότι το ίδιο πρόβλημα θα αντιμετωπίσουν όλα τα νησιά του Ιονίου πελάγους σύντομα. Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει έγκαιρη ενημέρωση περί του προγράμματος, το οποίο όπως παρατηρούμε έχει ήδη μπει σε εφαρμογή.

Πιστεύουμε ότι, η μέχρι σήμερα εφαρμογή παρόμοιου προγράμματος προκάλεσε σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα. Η εγκατάσταση ανεμογεννητριών θα αλλοιώσει το απaráμιλλο φυσικό τοπίο, όπως έχει συμβεί, όπου έχει εφαρμοστεί. Η δε πλημμελής συντήρηση του μηχανικού εξοπλισμού της λειτουργίας, προκαλεί σοβαρά προβλήματα και στην υγεία των κατοίκων. Είμαστε υπέρ μεθόδων παραγωγής ενέργειας που σέβονται το περιβάλλον και τον άνθρωπο.

Για όλα τα παραπάνω, συμπαραστεκόμαστε στην αντίδραση των συμπατριωτών μας και δηλώνουμε έτοιμοι για διάλογο, όσο και για συμμετοχή σε ενέργειες αποτροπής εφαρμογής προγραμμάτων, τα οποία έχουν ήδη προκαλέσει τα προβλήματα που προαναφέραμε. Απευθυνόμαστε στους αρμοδίους της πολιτείας προκειμένου οι σχεδιασμοί για ανάπτυξη να συμβαδίζουν με μια φυσιολογική και ανθρώπινη διαβίωση για όλους μας και για τους απογόνους μας περισσότερο.

Η Πρόεδρος
 Γρηγορίου Αικατερίνη
 Η Γενική Γραμματέας
 Σαρακίνη-Μεντζελοπούλου
 Στυλιανή

Το Διοικητικό Συμβούλιο της
Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών

Σας Εύχεται
Καλές Γιορτές

Ε.Λ.Μ.: Σταδίου 48, ΤΚ.10564, Αθήνα